

ת"פ 12202/10/14 - מדינת ישראל נגד רן נתן

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 12202-10-14
05 יולי 2015

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

רן נתן

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - אביעד כ"ץ

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - שרון ווקנין

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון שכלל תיקון כתב האישום, בכך שב- 30.9.14 בבוקר, החזיק בביתו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 4.6462 גרם שלא לצריכתו העצמית וניסה להכניס את הסם לגרב, אלא ששוטר הבחין בו תפס את ידו ו מנע ממנו לעשות כן.

במסגרת ההסדר הגבילה התביעה עתירתה ל- 7 חודשי מאסר ורכיבים נלווים, בעוד טיעונים הסניגור חופשים. כמו כן, היתה הסכמה שהתנאים המגבילים יבוטלו.

התביעה נמנעה מלעתור לעונש פסילה ואפילו לא פסילה מותנית.

נתקבל תסקיר ונתקבלה חוות דעת ממונה.

מהתסקיר עולה כי הנאשם בן 37, נשוי, אב ל- 5 בגילאים שנה וחצי עד 11, גר עם משפחתו במושב חלץ, עובד כפקיד בחב' הובלות של אחיו. לדבריו, בוגר 12 שנות לימוד, אך לא שירת בצבא בשל עברו.

עמוד 1

אשתו עובדת כפקידה אף היא בחב' ההובלות. הוא תיאר מערכת זוגית טובה.

אף שהנאשם מודה בביצוע עבירות, הוא מטשטש מחומרת המעשים וטוען כי הרקע היותו נוהג לצרוך חומרים משני תודעה במסיבות ובאמצעות חבר הגיע לסוחר והעדיף לרכוש כמות גדולה במקום כמות קטנה.

לדבריו, לא היתה לו כוונה לסחור בסם.

הסניגור הסביר שלמעשה הודה בשל החזקה הקבועה בחוק בהתייחס לכמות הגדולה.

הביע חרטה, מודע למחיר שמשלם, אך עומד על כך שלמעשה שינה את אורח חייו וכי מה שעשה זה פוגע בו ולא באחרים.

כפי הנראה התקופה שהיה אסיר בעבר היתה משמעותי וגרמה לכך שנמנע מלעבור עבירות תקופה ארוכה. התיחסותו מאופיינת מהתעלמות וטשטוש ותחושת קורבנות, תוך שמתקשה לבחון מעשיו לעומק.

הוא מגלה אדישות שכן לא סבור שמדובר בהתנהגות עבריינית, וודאי לא חמורה.

לדבריו, מאז נעצר בתיק זה אינו צורך סמים. הוא שותה אלכוהול במסיבות, אך נמנע ממצבי שכרות קיצוניים.

בדיקות שנערכו נמצאו תקינות.

שירות המבחן התרשמו מאדם מבוגר, בעל יכולות תקינות, אך מאפייני אישיות ילדותיים בלתי בשלים, המתקשה לדחות סיפוקים והנוטה להפחית מחומרת מעשיו ולהגמיש עמדותיו על פי צרכיו, דבר מהווה גורם סיכון להתנהגות עוברת חוק. מאידך גיסא, נמנע מלעבור עבירות שנים, תוך שעורך ניסיון להשתקם, לעבוד ולשקם את משפחתו לאחר תקופת מאסר קודמת.

בנסיבות אלה, הם סברו שיש מקום לשלבו בהליך טפולי, אך מתקשה לבטא צורך לכך וסברו שהוא שיקם את חייו באופן עצמאי.

בנסיבות אלה, לא באו בהמלצה להעמידו בצו מבחן, אולם המליצו להימנע ממאסר בכלא שרק ישוב ויפגע ביציבות התעסוקתית ובאשתו וילדיו הקטינים.

הם סבורים שעונש מאסר בעבודות שירות יחדד גבולות והמחיר להתנהגותו, אך בד בבד יאפשר לו להמשיך ולגור בביתו.

לדברי הנאשם, בכוונתו לעבוד בשעות הערב לאחר שיבצע עבודות השירות.

התובע עומד על עתירת התביעה ל- 7 חודשי מאסר ורכיבים הרתעתיים והציג בפני בית המשפט ת.פ. 58633-03-14, בית משפט שלום באר שבע, מיום 7.7.14, שם בית המשפט סוקר המדיניות העונשית הקיימת בגין עבירה זו וקובע מתחם עונשי הנע בין 6 חודשים ל- 14 חודשי מאסר.

תיקון 113 לחוק העונשין תשל"ז-1977 העיקרון המנחה בענישה הינו עקרון ההלימה, כלומר יחס הולם בין חומרת המעשה, נסיבותיו ומידת האשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל על הנאשם.

הערך החברתי המוגן במקרה שלפניי, הינו החובה להגן על בריאותו ושלומו הפיסי והנפשי של הציבור, והצורך למנוע הפגיעה והנזק לחברה, שנגרמים מהתופעה הקשה של ההתמכרות לחומרים פסיכואקטיביים, משני תודעה. הנזק נגרם גם במעשי עבירה, הנלווים לעבירה זו ונובעים מהצורך להשביע הרעב הבלתי נדלה לסמים. הסכנה הנשקפת לכן ממי שמהווה חוליה בשרשרת הפצת הסמים, ידועה, ולא בכדי קבע המחוקק בצד העבירה מאסר לתקופה ארוכה.

המתחם העונשי ההולם שנקבע על ידי מותב זה למי שסוחר בסם מסוכן או מחזיק בו למטרת סחר הינו עונש מאסר בפועל לתקופה שבין 6 חודשים ל-18 חודשים.

המחוקק לא הבחין בעונש, בין סוגי הסם או כמויות הסם, ובתי המשפט נוהגים להחמיר ככל שהכמות גדולה יותר ומעשי הסחר רבים יותר, כשגם לעברו ניתן שיקול של ממש.

כאמור, התיקון מאפשר לביהמ"ש לחרוג מן העונש ההולם בשל שיקולי שיקום אולם אם מדובר בעבירה בעלת חומרה יתרה, יעשה כן אך ורק בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן.

השאלה הינה אם כן יש מקום להסתפק במתחם ברף הנמוך של 6 חודשים לאפשר לנאשם לשאת המאסר בעבודות שירות, או שמא מן הראוי לגזור דינו ל-7 חודשי מאסר כעתירת התביעה.

מעיון בגיליון הרשעות של הנאשם עולה כי לחובתו 6 הרשעות קודמות החל משנת 1998, גניבה ופירוק חלקי רכב בגינם נדון בבית משפט לנוער מבלי שהורשע. בשנת '99 נדון בגין הסגת גבול ואיומים להתחייבות בלבד. בשנת 2000 נדון בגין התפרצות להתחייבות ומאסר מותנה, וכעבור 7 חודשים נדון בגין הכשלת שוטר, מסירת ידיעות כוזבות לקנס ומאסר מותנה. ב-11.12.06 נדון בגין תקיפה לקנס והתחייבות. ב-21.5.08 נדון בגין 3 עבירות של גניבת רכב, קשירת קשר לביצוע פשע ושבל"ר ל-24 חודשי מאסר. כעבור 7 חודשים נדון בגין החזקת סכין לחודשיים מאסר בחופף.

ניכר אם כי מגיליון הרשעותיו שבתי משפט התחשבו בו עד מאוד ולכן העבירות הסלימו עד שנגזר דינו לתקופת מאסר בכלא.

העבירה האחרונה בגינה נדון למאסר נעברו בנובמבר 2007, מאז ועד האירוע שבפני נמנע לעבור עבירות.

שמעתי מפי הסניגור שהקשר הזוגי מטיב עמו וכי אשתו מציבה לו גבולות.

כאמור, מדובר במי שאב ל-5 קטינים, שמנסה ככל שביכולתו להשתקם.

בנסיבות אלה, מצאתי להסתפק ברף התחתון, אולם בית המשפט מבהיר לו כי אם לא יעמדו בעבודות השירות בסמכות הממונה להורות כי את המאסר ישא בין כותלי הכלא, וזאת לאחר שהממונה ציין מפורשות בחוות דעתו כי סקפטי לגבי

מידת התאמתו ומסוגלותו לעמוד בתנאים שיקבעו לו. במידת הצורך הממונה יוכל לבצע בדיקות שתן לאיתור סמים ואם ימצא משתמש בסמים, יהיה בכך עילה להורות על נשיאה במאסר בכלא.

בית המשפט מבהיר לנאשם חומרת העבירה וכי הכמות עצמה מעידה שהיא כמות מסחרית ואפילו אם סבור בעצמו שעבירה אינה חמורה, המחוקק קבע בגינה 20 שנות מאסר.

אם אינני ממצה עמו את הדין, הרי שזה רק בשל נסיבותיו המיוחדות והאישיות.

אני גוזרת על הנאשם לעונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, בעבודות שירות במרכז גמילות חסדים, באשדוד, וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקה וסיוע, מנהלה ושירותים בפיקוח ישראלי שרון.
תחילת המאסר מיום 6.9.15 ועליו להתייצב בשעה 08:00 במועד זה בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).
על הנאשם לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובתו ובפרטיו.
כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של העבודות ולנשיאה בעונש בין כותלי הכלא.
2. אני מטילה על הנאשם 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.
3. אני מטילה על הנאשם 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור עבירה על פקודת הסמים המסוכנים מסוג עוון והכשלת שוטר.
4. קנס בסך 2000 ₪, אשר יקוזז מהפקדון, והיתרה תושב לסניגור בהסכמת הנאשם ובתנאי שלא נרשם עליו עיקול.
5. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 7500 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

**ניתנה והודעה היום י"ח תמוז תשע"ה,
05/07/2015 במעמד הנוכחים.
רובין לביא , שופטת בכירה**

החלטה

הסמים יושמדו.

ניתנה והודעה היום י"ח תמוז תשע"ה, 05/07/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה